

vilde kunne spares, en Mulighed, som, uagtet de tidligere af Hedeelsflabet foretagne Boringer ikke havde givet noget gunstigt Resultat, dog ikke kunde anses for absolut udelukket. Da man var enig i Hensigtsmæssigheden af den saaledes foreslaaede Foransjalning, foranledigede man, at der paa Finantsloven for 1876—77 optoges en Bevilling paa 2,000 Kr. til Sværtsættelsen af de foreslaaede Undersøgelser, jfr. Rigsdagstidenden for 1875—76 Tillæg B Sp. 764—766. Der blev derefter i Sommeren 1876 under Ledelse og Tilfyn af Kapitaen Dalgas foretaget en Række af Boringer i den paagjældende Egn, jfr. Rigsdagstidenden for 1876—77 Tillæg B Sp. 870—874; men da disse Boringer, der bleve udførte i en større Dybde end de tidligere, ikke gav noget bedre Resultat, maatte Haabet om at finde Mergel i Nærheden af de Forder, om hvis Opdyrning der er Spørgsmaal, opgives. Samtidig med Kapitaen Dalgas's Indberetning om de nævnte Undersøgelser's Udfald modtog man fra Interessentflabets Bestyrelse et fornyet Andragende om, at der til Gjenemsførelse af Sporvejsprojektet enten som Gave eller i alt Fald som rentefrit Laan af Statskassen maatte blive ydet et Tilskud af den ovenfor angivne Størrelse. Da Indenrigsministeriet imidlertid med Finantsministeriet, med hvilket man indledede Underhandling om Sagen, maatte være enig i, dels at der ikke vilde kunne blive Spørgsmaal om at yde det søgte Tilskud af Statskassen som Gave, men kun som rentefrit Laan, dels at der maatte tilveiebringes en antagelig Sikkerhed for et saadant Laans Tilbagebetaling, idet Interessentflabet ifølge Forholdets Natur ikke i saa Henseende ydede tilstrækkelig Garanti, underrettede man Interessentflabet om, at man, saafremt samme maatte være i Stand til enten ved Garanti af Amtsrådet paa Amtskommunens Vegne eller paa anden ligesaa betryggende Maade at sikre Beløbet's Tilbagebetaling, vilde være villig til at søge dette bevilget som rentefrit Laan med Amortisation i 25 Aar med $\frac{1}{25}$ aarlig. Det er nu lykkeligvis Interessentflabet at fyldestgøre den saaledes stillede Betingelse, idet Ringkjøbing Amtsråd har erklæret sig villigt til paa Amtskommunens Vegne at overtage den omspurgte Garanti. I det altsaa Interessentflabet i Denhold hertil har anholdt om, at Sagen maa nyde Fremme, har samme endvidere ansøgt om, at Laanet maa tilstås paa den Maade, at Amortisationen først tager sin Begyndelse efter 3 Aars Forløb, i hvilken Henseende det er fremhævet, at der i de første Aar vil paahvile Interessenterne meget betydelige Byrder dels med Hensyn til den i Interessentflabetskontrakten stipulerede Dannelselse af et Reservefond, dels med Hensyn til Banens Drift, der ikke i den første Tid kan paaregnes at ville give noget Overflud, dels eventuelt med Hensyn til ikke paaregnede Udgifter ved Anlægget, som senere maatte vise sig nødvendige, saaledes at Interessenterne meget vanskeligt vilde kunne overkomme i disse Aar at udbrede Afdrag paa Laanet. Da man maa anerkende Bægten af de saaledes anførte Grunde, har man formuleret Forslaget i Overensstemmelse hermed. Sluttelig tilføjes, at saavel Hedeelsflabet som Amtmanden og Amtsrådet, der ogsaa i Gjenning har vist sin Interesse for Sagen ved at overtage den foran omhandlede Garanti, paa det Varmeste have anbefalet Anlægget, der tillægges den største Betydning for den paagjældende Egn, som hører til de magreste i Amtet og er ude af Stand til ved egne Kræfter at gennemføre Sagen.

ad III. d. 6. Efterat en Udvikelse og Forbedring af Grenaa Havn i længere Tid havde vist sig nødvendig, approberede Indenrigsministeriet ifølge Byrådets Indstilling under 2den Juni 1873 en Plan til et Havnearlæg ved Grenaa, ifølge hvilken den nuværende Havn skulde fyldes og et nyt Havnearlæg dannes, som havde et Fladeindhold af c. $3\frac{3}{4}$ Edr. geometrisk Maal og en Vanddybde af 12 Fod ved daglig Vandstand. Denne Plan kom imidlertid ikke til Udførelse, idet Byrådet i det følgende Aar indsendte et Andragende om Tilladelse til, at der foretoges nogle Forandringer i den approberede Plan, hvorefter den ydre Del af den nuværende Havn bibeholdtes, samt det nye Havnearlæg erholdt et Fladeindhold af $5\frac{1}{4}$ Edr. geometrisk Maal og en Vanddybde af 14 Fod. Udgifterne ved den forandrede Plans Gjenemsførelse vare ifølge et medfulgt Overflag beregnede at ville andrage 296,400 Kr. Under 20de Mai 1874 meddelte Indenrigsministeriet Byrådet, at Amtet havde at erindre imod, at Havnearlægget udførtes efter den forandrede Plan, saafremt Byrådet var i Stand til at sikre sig de til Udførelsen fornødne Pengemidler. Ifølge de modtagne Oplysninger havde Havnen ved Udgangen af 1873 indestaende i Sparekassen et Beløb af 20,079 Kr. 77 Ø; den havde derhos med Indenrigsministeriets Samtykke sikret sig et Laan hos Livsforfærings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 paa 260,000 Kr. Den havde saaledes til Disposition et Beløb af noget over 280,000 Kr., og da Byrådet forment, at den manglende Sum vilde kunne tilveiebringes gennem Havnens ordinære Indtægter, blev Arbejdernes Udførelse overdraget i Entreprise til Arkitekt P. Hansen af Randers mod en Betaling af 315,000 Kr. Arbejdernes paabegyndtes samme Aar, men fremmedes ikke med den Hurtighed, som var forudsat i Kontrakten. I Aaret 1875 afgik Hansen ved Døden, hvorefter Arbejdernes Fortsættelse overtoges af hans Selvstyldnerkautionist, Fabrikant Sørensen af Rjøbenhavn, der imidlertid kun udførte liden til Havnearlæggets Fremme, og i Begyndelsen af 1876 tilmeldte Havnendvalget, at hvis dette ikke vilde underhandle med ham om en ny Overenskomst, vilde han standse Arbejderne. Byrådet, til hvis Afgjørelse Sørensens Skrivelse blev henvist, kunde